

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Mikófalvi Gábor ügyvéd ... által képviselt ... I. rendű és a dr. Ráthonyi Rita ügyvéd ... által képviselt II. rendű felperes neve ... II. rendű felpereseknek, a dr. Bán Béla ügyvéd ... által képviselt alperes neve... alperes ellen, védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményei alkalmazása iránt indított perében, amely perbe a dr. Bán Béla ügyvéd ... által képviselt Alperesi beavatkozó ... I. rendű és a Alperesi beavatkozó ... II. rendű beavatkozó az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2005. június 10. napján kelt, 1.P.29.644/2003/51. számú ítélete ellen az I. rendű beavatkozó által 2005. augusztus 5. napján 52. számú, az alperes által 2005. augusztus 8-án előterjesztett 53. sorszámú fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles az alperes és az I. rendű alperesi beavatkozó egyetemlegesen 15 napon belül a felpereseknek külön-külön 18.000 - 18.000 (Tizennyolcezer - Tizennyolcezer) Ft másodfokú perköltséget az I. és a II. rendű felperesnek

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes azzal, hogy 2003. július 29. napjától az I. r. alperesi beavatkozó által gyártott „TRAUBISODA” üdítőitalt forgalmazza, bitorolja az I. r. felperes tulajdonában és a II. r. felperes kizárólagos használatában álló ... lajstromszámú védjegyet. Ezért az alperest abbahagyásra kötelezte és eltiltotta a további jogsértéstől. Feljogosította a felpereseket, hogy az ítélet rendelkező részét az alperes költségén közzétegyék egy-egy alkalommal a Dunántúli Napló és a Somogyi Hírlap című napilapokban. Elrendelte a 27. számú végzéssel lefoglalt termékek alperesi költségén történő megsemmisítését 30 napon belül. Kötelezte az alperest az I. és II. r. felperesnek 150.000 - 150.000 Ft, míg az I. r. és a II. r. alperesi beavatkozókat külön-külön kötelezte az I. és II. r. felperesnek 50.000 - 50.000 Ft perköltség megfizetésére 15 napon belül.

Az ítéleti tényállás szerint az I. r. felperes a jogosultja, a II. r. felperes pedig kizárólagos licencia jogosultja a ... megújított ... elsőbbségű) ... lajstromszámú „TRAUBISODA” szóvédjegynek, amely a 32. osztályban a gyümölcslevek, a 33.

osztályban a borok (fröccsök) árukat oltalmazza. A II. r. felperes kizárólagos védjegyhasználati joga alapján gyártja Magyarországon a Traubisoda üdítőitalt.

Megállapította továbbá az elsőfokú bíróság a felperesek által csatolt számlák és termékek alapján, hogy az alperes 2003. július 29-től a TRAUBISODA védjeggyel ellátott üdítőt forgalmazott a felperesek engedélye nélkül, amely termék megegyezik, illetve hasonló a védjegy 32. osztályában szereplő árukkal.

Vizsgálta az elsőfokú bíróság az alperesi védekezés alapján, hogy az alperes védjegyhasználati engedélyt másoktól származóan tud-e igazolni. Ezzel kapcsolatban megállapította, hogy a beavatkozók nem tudtak felmutatni olyan lajstromkivonatot, amely igazolta volna érvényes védjegyjogosultságukat, vagy egyéb érvényes használati jogukat.

A származtatott védjegyhasználati jogosultság igazolására az alperes, illetve a beavatkozók által hivatkozott, folyamatban lévő eljárások jogerős befejeződését nem látta szükségesnek bevárni. E körben három kérdést vizsgált.

A II. r. beavatkozó és az I. r. felperes jogelődje között 1996. (helyesen: 1993.) március 3-án kötött védjegyátruházási szerződéssel kapcsolatos, a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság előtti, szerződés érvényessége iránti per tekintetében kifejtette, hogy az a szerződés nem terjed ki a védjegy magyarországi használatára, tehát a bírósági döntéssel sem fogja megilletni a területi elv alapján Magyarországon a védjeggyel kapcsolatos jogvédelem a II. r. beavatkozót.

Az 1987. március 20-i licencszerződésre történt alperesi hivatkozást sem találta alaposnak, azzal az indokkal, hogy az a szerződés nem a jelen per védjegyére kötöttetett.

Az I. r. beavatkozó által megjelölt, a ... nemzetközi lajstromszámú „TRAUBISODA” védjegy javára szóló magyarországi lajstromozását érintő eljárás kapcsán pedig az volt az elsőfokú bíróság álláspontja, hogy annak bejegyzése esetén perújításnak lehet helye.

A felperesi védjegyoltalom fennállására hivatkozva, tévesnek találta azt az alperesi érvelést, miszerint nem követhető el védjegybitorlás a „TRAUBISODA” szó használatával, mivel a szó az áru fajtájára utal és nincs megkülönböztető képessége. Továbbá alaptalannak tartotta az alperesnek a versenyhivatali határozatra történt hivatkozását, mivel az a döntés nem foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy a termék forgalmazása az I. r. beavatkozó részéről jogszerű volt-e.

Mindezek alapján megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a védjegy engedély nélküli használatával a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 27. §-a (1) bekezdése és a 12. § (2) bekezdés a) pontja szerint védjegybitorlást valósított meg.

Az ítélet ellen az alperes és az I. r. alperesi beavatkozó fellebbezett, annak elsődlegesen a megváltoztatását, másodlagosan hatályon kívül helyezését kérték, azonos indokok alapján.

Továbbra is hivatkoztak arra, hogy bár a felperest megilleti a TRAUBISODA megjelölésre védjegyoltalom a közhiteles nyilvántartás alapján, de azzal szemben ellenbizonyításnak van helye. Ebben a körben a felperesi védjegy státuszát érintő eljárások vannak folyamatban, amelyek az alperesi beavatkozók számára kedvező kimenetellel is végződhetnek. Érvelésük szerint, amíg a felperesi védjegyjogosultság vitatott és a terméktől elvárt minőséget a Gazdasági Versenyhivatal szerint is csak az I. r. alperesi beavatkozó tudja előállítani, az elsőfokú bíróság akkor járt volna el helyesen, ha legalább az I. r. alperesi beavatkozó védjegyhasználati jogosultságával kapcsolatos, 1.P.25.902/2001. számú per jogerős befejezését bevárja, mivel az alperes az I. r. alperesi beavatkozótól származtatja a forgalmazási jogosultságát.

Tévesnek tartották az elsőfokú ítélet indokolását abban a részében, miszerint a II. r. alperesi beavatkozó és az I. r. felperes jogelődje között 1993. március 3-án létrejött, a ... lajstromszámú védjegyet érintő átruházási szerződés hatálya nem terjed ki Magyarországra. Álláspontjuk szerint a II. r. alperesi beavatkozó jogszerzését figyelembe kellett volna venni a közhiteles nyilvántartással szembeni ellenbizonyításként. Megjegyezték, hogy ez a védjegy-átruházási szerződés felmondásra vagy megtámadásra nem került és annak intézése még mindig folyamatban van a Magyar Szabadalmi Hivatal előtt, mert a Fővárosi Bíróság érdemi határozat meghozatalára kötelezte a Hivatalt. Utalt arra is, hogy a beavatkozás megengedésére is ezért kerülhetett sor.

Sérelmezték azt is, hogy az elsőfokú bíróság elfogadta a felpereseknek azt az érvelését, hogy a ... lajstromszámú védjegyet érintően végleges elutasításra került volna az oltalom kiterjesztése iránti kérelem, de a fellebbezéshez nem került csatolásra ezzel kapcsolatos lajstromkivonat. Utaltak a BH1998.121 bírósági határozatra, amely szerint saját védjegy kizárja a védjegybitorlás megállapítását és érveltek azzal, hogy két hasonló védjegy összeütközését nem lehet bitorlási perben vizsgálni.

Kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság mellőzte ... tanúkenti meghallgatását és nem adta indokait a mellőzésnek az ítéletében, megsértve a Pp. 221. § (1) bekezdésében írtakat.

A fellebbezés 3. sorszámú kiegészítésében az alperes előadta mindezeket túl azt is, hogy köztudottan évek óta nem forgalmazza a perbeli terméket és az I. r. beavatkozó sem gyártja azt, így védjegybitorlást sem követ el. Az elsőfokú bíróság ezzel szemben nem kötelezte a felpereseket annak bizonyítására, hogy az alperes mely termék tekintetében valósítja meg a bitorlást és a felperesek nem is bizonyította azt.

A másodfokú eljárás során az alperes igazolta, hogy az I. r. beavatkozó 2006. január 30-ától a ... számú „TRAUBI” közösségi szóvédjegy jogosultja, ezért arra is hivatkozott, hogy a perbeli üdítőital forgalmazásával nem követhetett el

védjegybitorlást, mert jogosulttól származó engedély alapján végzett forgalmazás mentesíti a jogsértés alól.

A felperesek az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték.

Hangsúlyozták, hogy a védjegyjogi helyzet továbbra is változatlan, a perbeli védjegy jogosultja az I. r. felperes, a licencjogosultja a II. r. felperes. Az alperesi beavatkozóknak csak egy, a „Csak a balatonvilágosi az igazi!” szlogenből álló védjegyük van, amely viszont nem tárgya a jelen pernek.

Előadta az I. r. felperes, hogy a Gazdasági Versenyhivatal által hozott döntést a bíróság megváltoztatta. Továbbá a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság is jogerős ítéletet hozott. A tanúbizonyítás mellőzésével egyetértettek, mert a védjegyjogosulti minőséget a lajstromállapot igazolja.

A fellebbezésben előadottakra tekintettel, a forgalmazás igazolására további számlát csatoltak 2006. augusztus 4-i vásárlásról, mellékelve a palackon látható címkét, amelyen szerepel a TRAUBISODA szó.

A fellebbezések alaptalanok.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az arra alapított döntése érdemben megfelelő, jogi okfejtését osztja a másodfokú bíróság. Helytálló indokok alapján állapította meg, hogy a védjeggyel azonos megjelölésnek a védjegy árujegyzékében szereplő áruk tekintetében történt engedély nélküli használatával az alperes a Vt. 27. § (1) bekezdése, a 12. § (2) bekezdés a) pontja és a (3) bekezdés b) pontja szerint védjegybitorlást valósított meg.

Kizárólag a fellebbezésre válaszolva emeli ki a másodfokú bíróság, hogy az alperes és az I. r. beavatkozó nem jelölte meg a fellebbezésében, hogy milyen eljárások vannak folyamatban, amelyek érinthetik a felperesi védjegyoltalom fennállását.

Egyetlen perszámot jelöltek meg, amely jogerős befejezését szükséges lett volna bevárnia az elsőfokú bíróságnak, amely azonban nem tekinthető a per tárgyalásának felfüggesztésére okot adó előkérdésnek.

Az 1.P.25.902/2001. számú ügy - a másodfokú bíróság hivatalos tudomása szerint - a jelen per felperesei és beavatkozói között, védjegybitorlás megállapítása iránt folyik, amely perben a felperesek a TRAUBISODA védjegyük tekintetében az ahhoz összetéveszthetőségig hasonló TRAUBI, TRAUDI, TRA-ÜDI, TRAUBODA megjelölések használatát sérelmezik.

A jelen perben azonban a felperesek nem a „TRAUBI”, hanem a „TRAUBISODA” megjelölésű áru alperesi forgalmazása miatt léptek fel, amely megjelölés nem azonos az alperes által hivatkozott, az I. r. beavatkozó által megszerzett közösségi védjeggyel.

Tehát amíg a másik perben az I. r. beavatkozó saját „TRAUBI” közösségi szóvédjegye vizsgálható abból a szempontból, hogy a saját védjegy használata megvalósíthat-e védjegybitorlást, addig a jelen perben a „TRAUBI” védjeggyel történő védekezés nem lehet eredményes. Ahogy a Legfelsőbb Bíróság a Pf. IV.24.586/2007/6. számú, a felfüggesztés tárgyában hozott másodfokú végzésében kifejtette, a „TRAUBISODA” védjegy alperes általi használatának jogosulatlansága szempontjából az I. r. beavatkozót megillető „TRAUBI” közösségi védjegynek nincs ügydöntő jelentősége. A jelen perben azt kellett eldönteni, hogy az alperes a „TRAUBISODA” megjelölés engedély nélküli használatával bitorolta-e a felperesek „TRAUBISODA” védjegyét.

Alaptalanul hivatkozott a fellebbezés arra is, hogy a közhiteles nyilvántartással szemben az I. r. beavatkozónak az 1993. március 3-i szerződéssel történt jogszerzését figyelembe kellett volna vevye az elsőfokú bíróság.

A védjegybitorlás miatt indított perben - az alperes védekezése alapján - a védjegylajstromba bejegyzett jogosult személye nem bírálható felül (Pfv.IV.22.113/2004/12.).

A hiteles lajstromkivonat szerint a perbeli, ...i elsőbbségű ... lajstromszámú „TRABISODA” szóvédjegy jogosultja az I. r. felperes, személyét, vagy a védjegyjogosultsága bejegyzését ebben az eljárásban felülbírálni nem lehet.

A fellebbezés eredménytelenül érvelt a ... lajstromszámú védjegyet érintően is.

A másodfokú bíróságnak hivatalos tudomása van arról, hogy a hivatkozott ... nemzetközi lajstromszámú „TRAUBISODA” védjegy oltalmának Magyarországra történő utólagos kiterjesztése tárgyában a Magyar Szabadalmi Hivatal védjegybejelentést elutasító határozatával kapcsolatos eljárás időközben jogerősen befejeződött (1.Pk.24.406/2005/10. és 8.Pkf.25.218/2006/5.). A ... nemzetközi védjegy nem nyert oltalmat Magyarországon. Ezért a jelen perben ez a védjegy nem mentesítheti az alperest a felperesi védjegy bitorlása alól.

A fellebbezés hiányolta, hogy az elsőfokú bíróság nem hallgatta meg az általa indítványozott tanút és nem indokolta meg, hogy bizonyítási indítványának miért nem adott helyt.

A tanú meghallgatását az alperes (51.jkv.) abban a jogkérdésben indítványozta, hogy kit kell a védjegy jogosultjának tekinteni. A Pp. 163. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett bizonyítást rendel el. A Pp. 167. §-a szerint, ha a fél a tényállításait tanúkkal kívánja bizonyítani, meg kell jelölnie a bizonyítani kívánt tényt. Az alperes a fent ismertetettek szerint nem tényekre jelentette be a tanút, hanem jogkérdésben látta szükségesnek meghallgatni. Jogkérdés eldöntése azonban a bíróság feladata, és

nem tanú kihallgatásával bírálható el, de nem is szakértőre tartozó szakkérdésnek minősül.

Ezért az elsőfokú bíróság helytállóan mellőzte a tanú megidézését. A bizonyítási indítvány elutasítását valóban nem indokolta meg az ítéletében, de ennek hiánya - érdemi helyességére figyelemmel - nem ad az ítélet hatályon kívül helyezésére okot.

Tévesen hivatkozott végül a fellebbezés arra is, hogy a felperesek nem bizonyították az alperesi forgalmazás tényét.

A felperesek már a keresetlevelükhöz csatolták azt a 2003. július 29-i számlát, amely szerint az I. r. felperes az alperestől Traubisoda üdítőt vásárolt. Továbbá csatolták a vásárolt terméket is az iratokhoz, amelyen lévő címke szerint a Traubisoda üdítőitalt az I. r. beavatkozó gyártotta.

Mindezen túl maga az alperes nyilatkozott akként a 2003. október 15-i, 4. sorszámú ellenkérelmében, hogy 1998. óta forgalmazza a Traubi Hungária Rt (I. r. alperesi jogelőd) által gyártott Traubisodát.

Az elmondottak alapján a fellebbezések alaptalanul támadták az ítéletet.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét, helyes indokai alapján, a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperes és I. r. beavatkozó a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelesek az I. rendű és a II. rendű felperesek másodfokú perköltségét megfizetni, amelynek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján, a felek nyilatkozata szerint áfa nélkül állapított meg.

Budapest, 2007. november 15.

Tóth Lászlóné dr. s.k.
a tanács elnöke

. Lesenyei Terézia s.k.
előadó bíró

Dr. Molnár József s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő

